

Metropolis 2011

U wilt van Actuele Culturele zaken op de hoogte zijn. Ook al is het dan july, wat anno 2011 betekent dat de bedrijven de telefoon niet echt enthousiast meer opnemen en gezelligheid landelijk slachtoffers eist. De Volkskrant bijlage over gezellige onderwerpen en als die commercieel ook interessant zijn is dat het gezellig. Hanna Bervoets voorop. The secret, Facebook en weet ik wat voor merknamen allemaal. Bij de commerciële TV maken ze daar tenminste nog ruzie over, met sponsors van Eigen Huis en tuin, hoe de spullen in beeld zijn. Hoe dat ter redactie werkt, daar kunnen we enkel naar gissen. Het supergezellige leven van kindvrouwetje Sylvia Witteman (in de Opzij, dat je dat durft! kan de rolpatroonvrouw niet een klein beetje terug de taboesfeer in) wordt eveneens almaar gezelliger (zal die uitgever zich genomen voelen zeg, met die stoere verhalen met euken in de Gouwzee, klezmirbanjeren door Moskou, relfeesten met Sinterklaas en andere heftige tekst. Evenuitdeplooirok! Arbeiderspers, u merkt, ik leef mee, Paul is de punker van de twee. Weet u het weer even: een mediavrouw is pas geëmancipeerd als je het vier keer getest hebt, contractueel vastgelegd, 8 jaar gemonitord en nou ja, face it, dan dus nog steeds niet en er staat niet dat Alles Zijn Schuld is maar het komt dichtbij nothing's changed wat een nare vrouw, Kiki, Jane, maak er een liedje over helpt dat? mij wel). Waardoor komt dat toch, raadselachtig blijft het. Mevrouw Brusselmans is wel een carrièrebeest, maar dat is er dan weer zoen van achter de schermen. En Belgisch. Metropolis was zo gezellig me aan Sylvia te herinneren. Met een societeitssnolleke dat zich verveelde terwijl de manmensen plezier maakten. Ja, die belangengroepering heterofilie moet je doen iemand moet het doen, die valt ook deze week weer van mijn todolist. Misschien moeten vreemdgaande accountmanagers en politici hem oprichten, an sich logischer qua belang (Waarom zeg ik dit? Omdat u het waard bent).

Eerst even de urban, roffa, enfin rap. Dan hebben we het maar gehad. De manager van kleine viezerik ontmoet ik graag eens, want toch zeer regelmatig in de media over gelezen. Hier wilde ik het bij laten, bedankt voor uw tijd. Een piemel is halfslap of halfstijf zegt het spreekwoord in de Theo M. vertaling en dat was van toepassing op **Black Milk**. Boze negers, maar dan met drumsolo's ertussen. In Gemeenterotterdamgroen. Op het thinkersstage (fight the power, is dan doen of denken?). Ik moest af en toe aan Rage against the machine *denken*. Of dit al een compliment mag heten mag de lezer uitmaken. Binnen het assortiment rap klepperdeklep wat er in Nederland nu vertoond wordt, waarschijnlijk wel.

Schitterend was het weer en de mode schreef panties en shorts of rokjes voor. Jaja, hoe zo'n Coolcat x 15 winkelcentrum Zuidplein toch voor mooie verrassingen zorgt he. Goed, bezoekersaantallen op festiva zal ik wel nooit doorgronden en laat ik er het zwijgen toedoen. Om de menigte te ontvluchten trok een pluizelabfeest humpfhumpf piepiep als een amechtige bejaarde in het Fondsenbad zijn baantjes. Muzikaal werd dit begeleid door een meneer die wel heel veel op Keith Richards lijkt. Maar dan 18. Met sjaal. Hij heeft iets bekends, als Nederlander. Veel zwart, jodelahitihoeje, beetje apart. Wel ziet ie d'r al jaren zo uit. **The Deaf** echter, heeft in tegenstelling tot Ian Curtis zelfkennis. Een taillierijk meisje met vampgehalte staat ernaast en waarom - dat is zo wel duidelijk. In LBD, bij 30 graden ook niet vanzelfsprekend. Is de bas van het mannetjevrouwtje niet wat erg groot uitgevallen? Spreekwoordelijk gaat het niet om de lengte van het instrument, maar wat je ermee kan.

Nadat ik mijn Leydigcellen in de anamnese had geweekt (Doe Jij Es Rustig!), vroeg ik mijn zaagsel aan wie dat hoofd me nu toch deed denken? Hoera, alles doet het nog, want ook deze lichaamsfunctie reageerde. Lolita in 't origineel, Sue Lyon. "My thumb only goes till here," voor een basgitariste ook nog eens een logische om je kapsel op het duimpje te styleren, als the Stones en Lolita's mixmatchen nog niet goed genoeg is. Onderwijl babbelde ik met de programmeur van de Trucker uit Pijnacker, die vertelde dat Simoon van Young and Desperate niet meer van Young and Desperate was. Meisjesss, ze ma ken zoveel kapot meneer (wie was dat ook alweer, wel oud genoeg voor Lolita's tijd). Can't live with 'em, can't kill 'em gooi ik er een True Lies citaat tegenaan en kent u die film niet wat doet u hier nou ja zeg schrijf dan zelf een stukje.

Volgens mij heeft the Deaf overal al opgetreden, dus zo klonk het nu ook. Snel, goed van podiumpersoonlijkheid voorzien, festivalrijp. Man die altijd lacht. Een band die je om een boodschap kunt sturen.

Iets soortgelijks gaat op voor **Krach**, wel een gekke naam in deze tijden van crisis. Hoewel de doven evenmin self explanatory is, Joy Division is tenminste nog een bordeel in de 2^e wereldoorlog en the Doors betekent de deuren (of zijn dat geen argumenten). Krezip, anagram van Perzik, Jacqueline en Anne (in Couplingstijl is zij van de toetsen gewoon een vent, wat mij betreft). Het was toch al een nostalgisch stukje (met 15 jarigen), dit is Anne).

Pioneers of love vond ik nou echt zo'n band om blij mee te zijn als manager. Nu al op het Serious Talent stage. Toch kneedbaar. Prettig voorkomen, Knap spel. Of andersom. TW=TO-TK zegt het boekhoudboek en ze leken me niet veeleisend. Het Sunday-bloody-Sunday roffeldrumding is op een zondag aardig gevonden, het dieselt goed door en het is allemaal strak op elkaar ingespeeld. Die komen er wel, maar niet piepen als je je, in navolging van Hepie en Hepie, de Friese nichtjes, genaaid bent door een manager met kolenschoppen van klauwen (ja, gaat u die film van Joy Division toch maar eens kijken, daar bent u niks te mooi voor).

La boutique fantastique was Klezmir, maar dan ambachtelijk bereid. Met een beetje geluk waren het conservatoriummenssen, een heel Philharmonisch orkestwaardig orkest had men meegenomen. Het publiek was daarmee helemaal in hun nopjes, maar zoals dat gaat bij gratis festiva waren ze dat ook met Les savy fav. Die toch echt niet kon zingen. Doet u even intussen iets filosofisch, de was opvouwen, uw kast alfabetiseren als professioneel organisator of een tegenspuiterende kat op schoot trekken .. zoiets. Terwijl u de gedachten laat uitwaaiëren. Dat zeg ik, want er gaat gefilosofeerd worden. En dan wil ik u even in de juiste mindset.

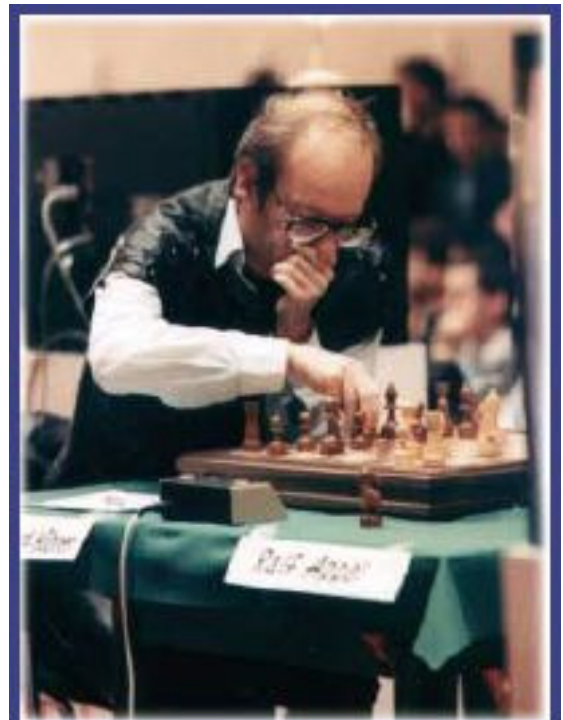
[gelukt?]

Groot kind. Ome Willem die door de deur scheurt, wat zien jullie er mooi uit rakkers! Niet 3 maar wel 5 geitebreiers: smack! Volop jezelf voor gek zetten. Sneller dan Danni Minogue in You won't forget about me uit de kleren en dat is toch wel snel (15 seconden). Mummie told me not to get naked on stage.

This separates the societeitssnolletjes from the men en anders de fotomodelletjes wel, want het publiek werd er stukken aangenamer van had ik al iets over heterofilie gezegd? is het herhaling dan is het reclame.

Picture it 1972: Robert Hubscher heeft er schoon genoeg van en begint na zijn schaakcarrière een band. Voor de sporadische enkeling die hem niet kent (he?): dikke vent, kale kop, qua motorisch of mediatrain een overduidelijk agnost. Thinking out of the box is zo-iemand wel toevertrouwd; 20 jaar schaken helpt al veel, en dan de muziekbusiness? Na het winner van het wereldkampioenschap bijvoorbeeld, hoe had de wereld eruitgezien als niet Fisher maar hij die match in '72 deed (is dat filosofisch of wat?). Muzikaal trouwens een parodie op The Cure, strakke band dendert gestaag door terwijl iemand daar zo'n beetje overheen zingpraat.

Omdat het publiek inmiddels een goedlachs gezelschap van koortypes gemixed met kansarmen was (behalve enkele obisete blondines die te erg aan de arm van hun hubbie hingen om gewoon weg te durven lopen), wist ik me omringd door arrogante glierlappen met marktkoopluststemgeluid. Visueel de cast van Ferris Bueller's Day off, met de schooldirecteur he's jeopardizing my ability to effectively govern this school (weet u dat ook weer: ik ben niet tegen figuratie, maar wel tegen van die PR-meisjemeisjes. Wel de ambassade-klas, niet de Canei-klas. Zo dan?).

Großmeister Robert Hübner,
Deutsche Weltspitze mit Erreichen
des WM-Kandidaten-Finales 1980

Dravend over het podium als Dennis P. in een diamantenshowroom vond hij telkens weer een nieuw attribuut. Aan het einde zat de ecoline overal; publiek, hij, de band. Was dit niet Rotterdam maar een galerie in NY, dan heette het actionpainting en kwam de krant kijken. Het liefdesliedje zelfs met choreografie, Kus eat your heart out, vriendschap is van eindeloze duur.

Als de marketeer in mij even aan het woord mag, dan is ergens naar kijken wat je eigenlijk heel slecht vindt want zo maak je toch geen muziek -zijn stemvork en notenladder daarvoor uitgevonden- en toch blijven staan een boeiend concept. In het licht van het festival is een wildebras na allerlei verantwoordts ook zo gek nog niet. Je denkt ook telkens "wat gaat er nu weer gebeuren," en dat heb je bij een serious talent zelden. Eén. Want dat wil je niet elke vijf minuten, dat wordt al gauw te gek, maar eentje ertussen .. houden we dat erin? MTV doet het ook, dat weet u zelf, en dat is wel degelijk een doelgroepzender.

Tip!

Een tip dan voor de anderen: white men don't dance. Zelfs Madonna (you can dance for inspiration come on) ziet u al, ze verpakt het leuk en giechelpuult erbij, van toen ze dat nog deed. Tegenwoordig is daar heel wat meer voor nodig, Britney niet uitgezonderd. Láát die danstekst dan, het is ook nog erg Show Do Tell. Dit Nummer Is Dansbaar, De Vorige Niet.

Top!

Okee, een representatieve steekproef was het niet, maar naar Lowlands gaat niemand hier, hoogstens praten we erover. Ik hoor net dat er weer een toeslag op gegaan is en dat het vast niks was. Voor best veel festivalgangers dus, is Parkpop en Metropolis hun menu, misschien nog een uurtje Bevrijdingsdag; gewoon genoeg. Dus lieve artiest, haal de smeer uit je oren en luister: this is it! It' don't get better. Grrrrr.

(en wordt het dat wel, dan is dat gewoon een meevaller. het nadeel van positief denken is, dat het nooit beter kan uitpakken (waar onverwachte meevaller, daar Lolita))